

8

„Prefektky!“ zvolala slečna Barnardová znovu, tentokrát důrazněji. „Hněte sebou. Odvedte děvčata zpátky na kolej! Rychle, prosím. Slečna Runciblová a Jones mezitím odnesou Elizabeth na ošetřovnu.“ Ve světle ohně vypadala pobledle a ztrhaně, ale přesto ani na vteřinu neztratila tvář.

Prefektky už si jí nemohly déle nevšímat, a tak nás začaly hnát směr kolej. Já se ještě naposledy ohlédla a uviděla slečnu Runciblovou, jak zakroutila hlavou a utřela si z tváří slzy, než spolu s Jonesem zvedla Elizabeth na provizorních nosítkách do vzduchu. V tu chvíli nám už bylo všem jasné, že Elizabeth se neuzdraví, ať slečna Barnardová říká, co chce. Ať paní Minnová podnikne cokoli, nic s tím nezmůže. Elizabeth byla mrtvá.

Když jsme se vracely na kolej, ze všech stran nás obklopoval dusot běžících nohou a vzlyky a po pěšině ne-

příčetně křepčila světla baterek. Všichni si povídali a k uším mi doléhala pořád ta samá slova: Elizabeth! Zraněná – mrtvá – hrůza – nehoda – nikdy! – slečna Bellová – *vražda*.

A bylo to tu. *Vražda*. Takže jsem nebyla sama, kdo pochyboval o té verzi s nehodou. Ale... Zamyslela jsem se. Jestli šlo vážně o vraždu, od vraždy slečny Bellové se v jednom zásadním ohledu lišila. Jediné vyučující, které se na hřišti vyskytovaly, byly slečna Barnardová a slečna Runciblová, a ty stály po celou dobu ohňostroje vpředu s Jonesem. Vzpomněla jsem si, že jsem Elizabeth slyšela, jak na Pětku po proslovu slečny Barnardové křičí, ať nás srovnají zpátky do řad – v tu chvíli tedy musela být ještě naživu a slečna Runciblová, slečna Barnardová ani Jones od té doby k ohni neodešli. Tyhle tři jsme mohly vyloučit rovnou.

Což znamenalo: *spolužačka*. Jestli Elizabeth někdo zabil, byla to *žákyně* Deepdeanu. Ale vážně by toho některá byla schopná? A jestli ano – která?